

es del seu temps. Capote va redactar a Palamós, a cala Sanià, a la Catifa (som molts els qui enyorem aquella irrecuperable platgeta urbana: què va passar?, com es va poder perdre?; ningú no va dir res?), qui sap quantes pàgines de l'obra mestra del nou periodisme *A sang freda*. D'altra banda, jo no sé si l'Empordanet (entès per a aquesta ocasió com la totalitat del Baix Empordà) existia abans de Josep Pla, però de ben segur que Pla va refundar la nostra manera de mostrar-nos a la resta del món. O, més simple encara, Pla ens va mostrar al món.

Creuers continuats | Més enllà de la crisi econòmica que assola la nostra Europa cansada i excessiva, el negoci dels creuers avança extraordinàriament bé. O potser no, vull dir no sobradament, però en tot cas avança, i els creuers ja han iniciat temporada prenent com a seu gironina el port de Palamós (a ben pocs metres de la platgeta de la Catifa que esmentàvem anteriorment: on deuen haver anat a refugiar-se els crancs peluts que hi vivien i que feien aquell irrepensible arròs a la cassola?). Avui dia la globalització del turisme ha portat a gaudir dels creuers a classes socials que abans no podien ni somniar-hi. Ara volten la Mediterrània a toc de xiulet i es preveu que aquest any augmentarà en un 20% el nombre de passatgers que faran parada al port empordanès. Parlem d'una temporada de set mesos, des del maig fins al novembre. I, des de Palamós, volten arreu de les nostres comarques. Alguns es desplacen fins a Figueres, a veure el Museu Dalí; d'altres, visiten el call gironí. Molts es queden a l'entorn de la badia palamosina, i d'altres sestegen a la piscina del mateix vaixell.

Però tots saben ja de la Costa Brava i endevinen, encara que sigui des de la coberta del vaixell, les platges irrepetibles de Sant Pol o la Fosca, les illes Medes com una endevinalla que intueixes i sols esbrines quan hi busseges. I un cop vist això, afirmaria que tornaran, encara que no sigui per mar.

LA GARROTXA

joan sala

Museu de l'aprofitament hidràulic

| Sant Joan les Fonts és una població amb un ric passat industrial. I, com sol passar en aquests casos, hi ha fàbriques que s'han abandonat. És el cas de la paperera del Molí Fondo, empresa que primer es va dir Torras Juvinyà, després Torras Hostench i finalment Torraspapel. La primera fàbrica del Molí Fondo es va deixar el 1966 per obrir una nova factoria en la zona industrial del poble, més moderna i adaptada a les noves tecnologies. La rehabilitació de l'antiga fàbrica -de la qual tenim magnífiques imatges antigues-, construïda a tocar el riu Fluvià, pretén tornar a fer funcionar la central hidroelèctrica del seu interior, que a més de generar fons amb la venda de l'electricitat produïda, es vol convertir en un atractiu turístic on es mostri l'aprofitament dels recursos hidràulics d'èpoques passades.

Documentals | Cada any durant uns dies Olot es converteix en la capital del documental, amb motiu del Festival Internacional de Documentals (Olot.doc), que enguany va celebrar la seva

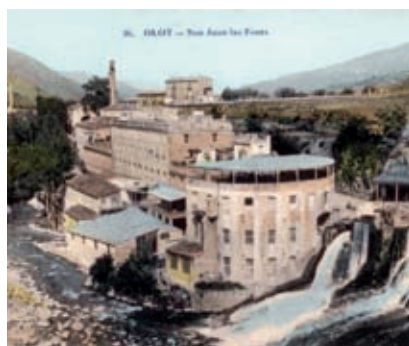
cinquena edició. S'hi van projectar obres del país i d'internacionals de temàtica històrica, esportiva, científica, política... A més, s'hi va programar l'àmbit Aula.doc, dirigit als estudiants. El canal de televisió d'Olot va emetre una selecció de les produccions locals d'anteriors convocatòries, que abraçaven camps i temàtiques molt diferents, amb uns resultats molt dignes, com va recollir la premsa especialitzada.

Institut | Durant molts anys a tota la comarca de la Garrotxa només hi va haver un sol institut que impartís el batxillerat, on van estudiar la majoria dels joves de les famílies que optaven per l'ensenyament públic i d'on han sortit una bona part dels professionals garrotxins actuals. Aquest centre, l'Institut Montsacopa d'Olot, ha fet 40 anys, tot i que ja havia tingut un precedent, en l'època republicana, suprimit el 1939 juntament amb l'Escola Superior de Paisatge. Amb motiu de l'efemèride s'han celebrat un seguit d'actes que han durat tot el curs.

L'Institut es va inaugurar el 1969. Era un edifici de nova creació, situat en un barri perifèric de la ciutat, i va substituir l'antic col·legi municipal -el qual va funcionar fins aquell any en l'antic convent del Carme-. El nou centre va patir molts dels inconvenients de les obres públiques de final dels anys seixanta, concedides a empreses que feien fallida i que deixaven l'obra a mig fer, sense equipaments, ni vies d'accés dignes, ni recursos per solucionar-ho. És sabut que el voluntarisme i la dedicació del professorat han suplert amb escreix les deficiències institucionals, tant en el moment de la seva inauguració com durant els anys següents.

ACN

PAPERERA SANT JOAN LES FONTS

JOSEP SERRAT-CATVÓ